Nederlandsche zware Artillerie

(Van onzen Militairen medewerker) (Nadruk verboden)

Door den Kapitein der Artillerie K. E. Oudendijk welwillend daartoe in de gelegenheid gesteld, wordt den lezers van „Panorama" thans een serie foto's aangeboden van kanonnen van 10.5 cM. en houwitsers van 12 cM., waardoor ze, naar wij meenen, een zeer goeden indruk zullen ontvangen van deze vuurmonden der Nederlandsche zware artillerie.

Wel kan deze artillerie, wat kaliber betreft, niet wedijveren met de fameuze „zware Bertha's" en Oostenrijksche motor-mortierbatterijen van 30,5 cM., maar ze is modern en van de nieuwste inrichtingen voorzien.

Het bezit van een deugdelijke zware artillerie is in dezen oorlog van een onafwijsbare noodzakelijkheid gebleken. Vóórdat de tegenwoordige geweldige worsteling intrad, dacht men in den veldoorlog desnoods ook alleen met snelvuurgeschut van 7.5 cM. te kunnen volstaan, maar blijkbaar had men buiten de enorm afstootende kracht, zelfs van een eenvoudige veldstelling, gerekend. Dientengevolge verstart een bewegingsoorlog spoedig tot een loopgravenstrijd, waarin zwaar geschut van bijzonder belang is.

Zonder de rol der infanterie in het minst te willen verkleinen, kan toch veilig erkend worden, dat de artillerie in dezen krijg zeer naar voren gekomen is. Zonder een deugdelijke voorbereiding door het zware wapen, is een infanterie-aanval in de tegenwoordige omstandigheden. tot verbloeden gedoemd.

No. 1. De aangespannen compagnie op marsch.

Tot de groote waarde der moderne artillerie zal ook ontegenzeggelijk meewerken het juiste tactische gebruik, dat daarvan heden ten dage wordt gemaakt. In de oorlogen daarvoor bezigde men wel snelvuurgeschut, maar dikwijls waren behoorlijke tactische beginselen voor haar gebruik ver te zoeken. In het bijzonder werd het veldgeschut nog te veel naar de oude school aangewend. Eerst de Franschen zouden het den Duitschers en anderen volken leeren, wat zelfs met dit betrekkelijk lichte kaliber kan worden gepresteerd, mits het volgens moderne principes in het gevecht wordt gebracht. Men denke aan den slag aan de Marne, toen de Franschen nog hoofdzakelijk over veldgeschut beschikten, en die toch door hen werd gewonnen.

No. 2. Het kanon van 10.5 cM. tot vervoer gereed.

In de eerste plaats is het voor de moderne artillerie een levensvoorwaarde, dat ze zich uitstekend dekt. De indirecte richtmethodes stellen haar daartoe in staat. Maar dit is niet het ééne noodige. De batterijcommandant moet ook uit zijn batterij weten te halen, wat er inzit. De vuurkracht van een moderne snelvuurbatterij is zóo geweldig, dat een juist tactisch gebruik noodzakelijk blijkt om haar dat te kunnen laten presteeren, waartoe ze werkelijk in staat is.

Wordt een snelvuurbatterij, zelfs van een kaliber van 7.5 cM., op die wijze gebruikt, dan kost het aan een aanvaller groote offers om door te breken. Voeg daarbij het legio aantal machinegeweren, die dood en verderf tegen bijna elken cM. van het gevechtsfront uitbraken, dan is het geen wonder, dat er van een „frischen, fröhlichen Krieg" geen sprake meer is. Het natuurlijk gevolg van het vastloopen der aanvallen, was een verhoogd gebruik der artillerie, speciaal van het zware geschut. De verdediger toch kreeg door tijdwinst gelegenheid zijn stellingen te versterken, zoodat op zijn beurt de aanvaller genoodzaakt was daartegen grootere kalibers in batterij te brengen om loopgraven en schuilplaatsen murw te schieten.

De uitwerking immers van veldgeschut tegen loopgraven is niet groot. Dat ondervonden de Russen reeds bij Plewna. Hiervoor is speciaal artillerie noodig, die onder gekromde banen schiet om de schutters, achter de borstweringen opgesteld, te kunnen treffen. Liefst moet ook het kaliber van dit krombaangeschut van eenige importantie zijn, opdat de uitwerking van het enkele schot voldoende zij om vernietigend op aardwerken en hindernissen te kunnen inwerken. In het bijzonder moeten ook de schuilplaatsen niet meer veilig wezen voor de bezetting en daarvoor is eveneens een tamelijk groot kaliber noodig.

We zien dan ook in Frankrijk, na het intreden van dien loopgravenoorlog, besluiten tot invoering van den lichten veldhouwitser van 10.5 cM., terwijl men vóór den oorlog met het veldkanon in den bewegingskrijg meende te kunnen volstaan. Ook hun zware artillerie werd tijdens de worsteling voortdurend uitgebreid, waarschijnlijk tengevolge van de daaraan ontstane behoefte.

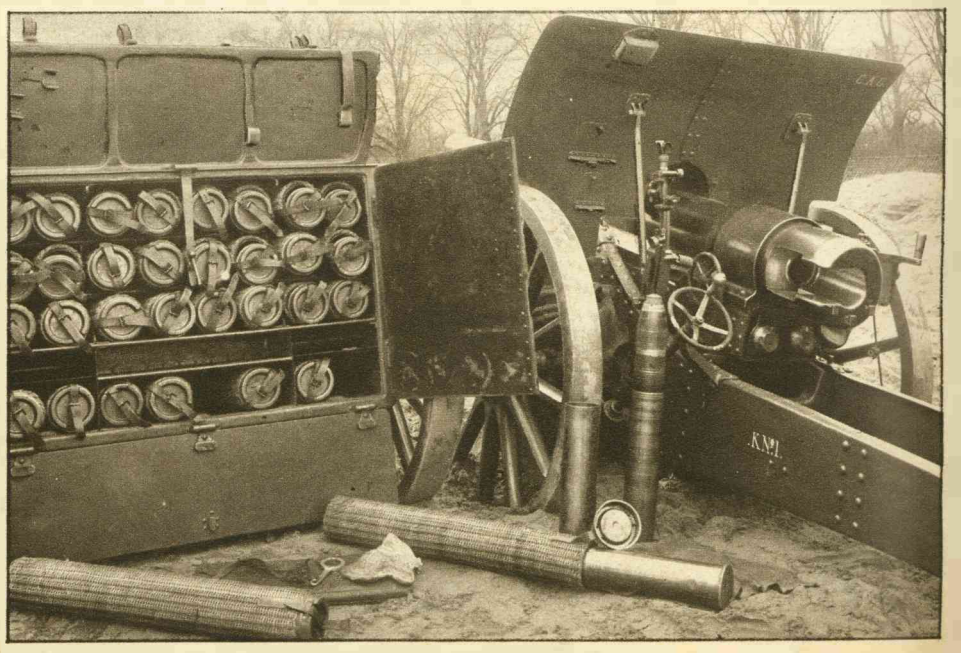
De Duitschers waren op het gebied der zware artillerie veel beter voorbereid. Ze bezaten reeds den lichten veldhouwitser, terwijl hun zware van 15 cM. zijn wedergade niet vindt in het volgen van de bewegingen te velde en het snel tot vuren gereed zijn. Bovendien

No. 3. Het kanon van 10.5 cM.; geopend sluitstuk.

No. 4. Het kanon van 10.5 cM. in batterij.

No. 5. Het kanon van 10.5 cM. met caisson, enz.